

MRF 2022.310

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 22. december 2022, j.nr. 22/09135

Rentelovens bestemmelser om rente finder ikke anvendelse på udbetaling af endelig erstatning for skinværdi af aflivede mink, før der er truffet en endelig afgørelse af de kompetente myndigheder.

Fødevarestyrelsen traf den 28. oktober 2021 afgørelse efter § 2, stk. 1, i bekendtgørelse 1781 af 7. september 2021, om udbetaling af 2.065.978,46 kr., i endelig erstatning for skinværdi for de mink, som minkejer M havde aflivet og destrueret med pels som følge af COVID-19. Udmålingen af erstatning var beregnet på grundlag af en gennemsnitlig skindpris på 250 kr., korrigeret for besætningens pelsindeks og reduceret med sparede omkostninger med udgangspunkt i en aflivningstid på syv dage, baseret på 16.408 mink fordelt på 2.694 avlstæver og 13.714 andre mink. M påklagede afgørelsen og gjorde gældende, at der var fejl i opgørelsen af hvalpe og avlstæver og i pelsindeks samt i antal dage med sparede omkostninger. Fødevarestyrelsen genoptog sagen og traf den 10. juni 2022 en ny afgørelse om udbetaling af yderligere 40.400,28 kr. i endelig skinderstatning. Erstatningen blev tildelt efter § 2, stk. 1, i bekendtgørelse 1781 af 7. september 2021, men afgørelsen henviste til lige til bekendtgørelsens § 2, stk. 2 og 4, § 3, stk. 1-5, og § 4. Erstatningen blev opgjort på grundlag af en gennemsnitlig skindpris på 250 kr., som var korrigeret for besætningens pelsindeks for auktioner i 2019/2020. Fødevarestyrelsen angav, at erstatningen var reduceret med sparede omkostninger pr. mink på 14,50 kr. pr. mink, der

ikke er en avlstæve, 0,51 kr. pr. dag for disse mink og 0,27 kr. pr. dag for avlstæver beregnet fra aflivningstidspunktet fratrukket tre dage frem til og med 15. november 2020. Fradragperioden var fastsat på baggrund af, at aflivning var sket inden for 7,8 km zonen efter lov om husdyrhold. M påklagede afgørelsen og gjorde gældende, at M havde krav på rentebetaling efter renteloven for de 40.400,28 kr., som M havde fået forsinket betaling for. Miljø- og Fødevareklagenævnet lagde til grund, at der ikke i lov om husdyrhold er bestemmelser om rentetilskrivning og bemærkede, at renteloven efter § 1 alene omfatter pengekrav på formuerettens område. Nævnet fandt ikke, at M's krav på erstatning for skinværdi efter bekendtgørelsen kunne betegnes som et pengekrav på formuerettens område, hvorfor der som udgangspunkt ikke i medfør af renteloven er hjemmel til rentetilskrivning. Nævnet vurderede ligeledes, at der ikke kunne tilskrives renter efter rentelovens § 8, stk. 1, idet M ud fra sagens oplysninger ikke havde begyndt retsforfølgning af erstatningens betaling. Nævnet vurderede desuden, at der ikke kunne tilskrives renter efter rentelovens § 8 a, stk. 1, som følge af, at der ved erstatningsudbetaling ikke var tale om sagsomkostninger tilkendt ved dom eller anden retsafgørelse.

Kommentar: Afgørelsen må tiltrædes, men nævnets begrundelse er uheldigt formuleret, da der foreligger et pengekrav på formuerettens område, når der er truffet en endelig afgørelse om erstatningens størrelse af Fødevarestyrelsen – eller i tilfælde af klage af Miljø- og Fødevareklagenævnet. Dette kan kort forklares med, at det først er med afgørelsen, at der foreligger et pengekrav, som den særlige erstatningsordning for minkaflivning mv. er udformet, hvor principperne i taksationsprocessen ikke lader sig overføre. Hvis der grundet fejl i den første afgørelse er udregnet en for lille erstatning, som først rettes et år senere af myndigheden, kan der som følge heraf ikke kræves renter. Anses myndighedernes fejl for culpøs, vil minkejeren kunne have krav for erstatning af det tab, som forsinkelsen har påført minkejeren, men dette er ikke et rentespørgsmål.

Ikke medhold i klage over afgørelse i sag om endelig erstatning for skindværdi for mink aflivet som følge af COVID-19 i Esbjerg Kommune

22/09135

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter § 2, stk. 1, og § 3, stk. 1-3, i bekendtgørelse nr. 1781 af 7. september 2021 om endelig skinderstatning m.v. ved aflivning af mink som følge af COVID-19, jf. § 66, stk. 5, i lov om hold af dyr,[1] og § 10 a, stk. 3, i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink.[2]

Miljø- og Fødevareklagenævnet giver ikke medhold i klage over Fødevarestyrelsens afgørelse af 10. juni 2022 om udbetaling af endelig erstatning for skindværdi af mink på [A1].

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.[3]

Afgørelsen er truffet af nævnet, jf. § 1 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, der i overensstemmelse med § 66, stk. 5, i lov om hold af dyr, og § 10 a, stk. 3, i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink har behandlet sagen i nævnets afdeling 8, jf. § 3, stk. 1, nr. 8, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 12. juni 2022 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af virksomhedens ejer.

Klager har anført, at der klages over manglende rentebetaling for 40.400,28 kr.

2. Sagens oplysninger

Det fremgår af "Erklæring om optælling af mink i forbindelse med COVID-19 af 8. november 2020", at Fødevarestyrelsen har optalt 15.100 levende avlsdyr (tæver og goldtæver) i klagers besætning med CHR-nr. [F1].

På Fødevarestyrelsens foranledning har klager den 6. maj 2021 indsendt "Skema for afklaring af optælling", hvorefter klager har haft 3.300 avlstæver og 16.800 levende hvalpe (inkl. hanner). Klager har endvidere fremsendt dokumentation for, at 3.692 af minkene er leveret til pelsieriet.

Fødevarestyrelsen har den 28. oktober 2021 truffet afgørelse om udbetaling af endelig erstatning for skindværdi for de mink, som klager har aflivet og destrueret med pels som følge af COVID-19, på 2.065.978,46 kr. Ved afgørelsen har styrelsen givet erstatning for skindværdi beregnet på baggrund af en gennemsnitlig skindpris på 250 kr., korrigeret for besætningens pelsindeks og reduceret med sparede omkostninger med udgangspunkt i en aflivningstid på syv dage. Derudover fremgår det af afgørelsen, at styrelsen har opgjort antallet af klagers mink til 16.408 fordelt på 2.694 avlstæver og 13.714 andre mink.

Klager har den 18. november 2021 påklaget afgørelsen, idet fordelingen af hvalpe og avlstæver, antallet af dage med sparede omkostninger, samt pelsindeks ifølge klager ikke er korrekt angivet.

Fødevarestyrelsen har på baggrund af klagen valgt at genoptage behandlingen af sagen.

2.1 Den påklagede afgørelse

Fødevarestyrelsen har den 10. juni 2022 truffet en ny afgørelse om endelig erstatning for skindværdien for de mink, som klager har aflivet og destrueret med pels som følge af COVID-19. Det fremgår af afgørelsen, at den erstatter afgørelsen af 28. oktober 2021. Derudover fremgår det, at styrelsen udbetaler yderligere 40.400,28 kr. i endelig skinderstatning, samt at erstatningen er tildelt efter § 2, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1781 af 7. september 2021 om endelig skinderstatning m.v. ved aflivning af mink som følge af COVID-19. Styrelsen har som hjemmel for afgørelsen ligeledes henvist til bekendtgørelsens § 2, stk. 2, og stk. 4, § 3, stk. 1-5, og § 4.

Det fremgår endvidere af afgørelsen, at erstatningen er opgjort på grundlag af en gennemsnitlig skindpris på 250 kr., som er korrigeret for besætningens pelsindeks for auktionerne i 2019/2020. Fødevarestyrelsen har angivet, at erstatningen er reduceret med sparede omkostninger pr. mink på 14,50 kr. pr. mink, der ikke er en avlstæve, 0,51 kr. pr. dag for disse mink, og 0,27 kr. pr. dag for avlstæver beregnet fra aflivningstidspunktet fratrukket tre dage frem til og med 15. november 2020. Ifølge styrelsen er fradragssperioden fastsat på baggrund af "Dokumentation for overvågning og aflivning af mink i 7,8 km zoner i forbindelse med COVID-19", hvorefter klagers aflivningsperiode var seks dage.

I forlængelse heraf har Fødevarestyrelsen angivet, at antallet af mink i klagers besætning, som er aflivet som følge af COVID-19 og destrueret med pels, er opgjort til 16.408. Det fremgår af afgørelsen, at styrelsen til brug for beregning af sparede omkostninger har fastlagt fordelingen mellem avlstæver og andre mink til 3.300 avlstæver (20,1 %) og 13.108 andre mink (79,9 %) på baggrund af optællingserklæringen og "Skema for afklaring af optælling". Styrelsen har yderligere angivet, at det tidligere udbetalte forskud på erstatning for skindværdi fratrækkes den endelige skinderstatning. Afslutningsvis fremgår det af afgørelsen, at klager er berettiget til 2.106.378,74 kr. i endelig skinderstatning, samt at klager, som følge af den tidligere udbetaling, alene får differencen på 40.400,28 kr. udbetalt.

2.2 Fødevarestyrelsens bemærkninger til klagen

Fødevarestyrelsen har den 26. august 2022 oversendt sagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet med bemærkninger til klagen.

Fødevarestyrelsen har bemærket, at der i medfør af § 2, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1781 af 7. september 2021, lov om hold af dyr og lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink ikke er hjemmel til tilskrivning af renter til erstatningen for endelig skindværdi. Efter styrelsens opfattelse er erstatningskrav, der udspringer af aflivningen af mink som følge af COVID-19 i henhold til de nævnte love, ikke omfattet af rentelovens § 1,[4] idet der ikke er tale om et pengekrav på et formueretligt område. På samme baggrund har styrelsen vurderet, at der i renteloven ikke er hjemmel til at tilskrive renter til erstatninger eller ydelser til minkbesætningsejerne.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

Følgende medlemmer af Miljø- og Fødevareklagenævnet har deltaget i sagens behandling: Rasmus Klim Christensen (formand), fhv. landsdommer Eva Staal, landsdommer Olaf Tingleff, og de sagkyndige medlemmer Poul Bækbo og Arne Skjoldager.

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over.

Miljø- og Fødevareklagenævnet behandler i denne klagesag spørgsmålet om, hvorvidt der er hjemmel til tilskrivning af renter til erstatningen for endelig skindværdi. Nævnet har ikke taget stilling til Fødevarestyrelsens beregning af erstatningen for endelig skindværdi.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Det fremgår af rentelovens § 1, stk. 1, at loven gælder for rente af pengekrav på formuerettens område, jf. dog § 8 og § 8 a.

Af rentelovens § 8, stk. 1, følger, at hvis pengekrav uden for formuerettens område ikke betales i rette tid, skal rente som fastsat efter § 5, stk. 1 og 2, betales fra den dag, da fordringshaveren begyndte retsforfølgning til betaling af gælden.

Det følger af rentelovens § 8 a, stk. 1, at sagsomkostninger tilkendt ved dom eller anden retsafgørelse i en borgerlig sag forrentes fra fuldbyrdelsesfristens udløb med rente som fastsat efter § 5, stk. 1 og 2.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at klager ikke er berettiget til renteudbetaling for de 40.400,28 kr., som klager har fået udbetalt ved afgørelse af 10. juni 2022.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har vurderet, at der ikke er hjemmel til at tillægge renteomkostninger til erstatningen for endelig skindværdi. Nævnet har ved vurderingen inddraget ordlyden af § 2, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1781 af 7. september 2021, hvorefter Fødevarestyrelsen alene kan udbetale erstatning. Samtidig konstaterer nævnet, at der ikke i lov om hold af dyr eller lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, som bekendtgørelsen er udstedt i medfør af, forefindes hjemmel til rentetilskrivning. Nævnet har endvidere inddraget ordlyden af rentelovens § 1, stk. 1, hvorefter loven alene gælder for rente af pengekrav på formuerettens område. Efter nævnets vurdering er krav på erstatning for skindværdi efter bekendtgørelsen ikke et pengekrav på formuerettens område, hvorfor der som udgangspunkt ikke i medfør af renteloven er hjemmel til rentetilskrivning. Nævnet vurderer ligeledes, at der ikke kan tilskrives renter efter rentelovens § 8, stk. 1, idet klager, ud fra sagens oplysninger, ikke har begyndt retsforfølgning af erstatningens betaling. Nævnet vurderer desuden, at der ikke kan tilskrives renter efter rentelovens § 8 a, stk. 1, som følge af, at der ved erstatningsudbetaling ikke er tale om sagsomkostninger tilkendt ved dom eller anden retsafgørelse.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet giver ikke medhold i klage over Fødevarestyrelsens afgørelse af 10. juni 2022 om udbetaling af endelig erstatning for skindværdi af mink på [A1].

[1] Lovbekendtgørelse nr. 9 af 6. januar 2022 om hold af dyr.

[2] Lovbekendtgørelse nr. 10 af 6. januar 2022 om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink.

[3] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

[4] Lovbekendtgørelse nr. 459 af 13. maj 2014 om renter og andre forhold ved forsinket betaling.

Sag:

22/09135

Dato:

12. december 2022.

Emner:

Dyresundhed og -...

Highlight:

 Vis/skjul highlight

Miljø- og Fødevareklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>) •
Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk
(<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)
Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>)